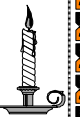
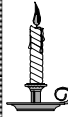

בס"ד ז' כסלו ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 16: 18

צאת השבת - 17: 09

רבנו תם - 17: 41

שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 889

@ ביום ראשון בערב "ברכת הלבנה"

@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,

הצלחה, זשיק, ולהבדיל לעילוי נשמות יקיריכם.

טל' המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל

לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "ועמי תלואים" (הושע יא')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרטה

פרשת ויציא

אזכרי לא ידעתי

בכסא הכבוד חקוקים אריה כרוב נשר יעקב. והנה כשעלה רקב למעלה וראה את צורתו אמר "אכן" יש חשבתני שיש יעקב "אכן" וזה אריה כרוב נשר, אבל אנכי ר"ת אריה נשר כרוב יעקב לא ידעתי. (ר' שמשון מאוסטרופול) **לא-עת האספה המקנה השקו הצאן ולכו רעו** (כ"ט ז) רבי מאיר מפרימשלן זצ"ל היה אומר: רבונו של עולם. אם חלילה לא עת האספה המקנה - טרם הגיעה העת לאסוף את ישראל מגלותו. אבקשך על כל פנים: השקו הצאן ולכו רעו - לפחות תן להם פרנסה בריווח, שלא יחסר מזונם ומלבושם, עד אשר נזכה לגאולה השלימה.

ויהיו בעיניי כימים אחדים באהבתי אתה" (כ"ט כז)

בעצם הוא צריך להיות ההיפך, שכל יום יהיה בעיניי כשנה מחמת האהבה? ברם, רק באהבה שאדם מתכוון בה לעצמו לשם הנאה חומרית, משתוקק הוא שהזמן יחלוף מהר וכל יום כשנה בעיניו. אבל כאן האהבה רוחנית, ללא כל פניה עצמית. לגבי אהבה כזאת אין מקום למוקדם או למאוחר ושבע שנים הן כימים אחדים. (הה"ק מאפסא זצ"ל)

ותקנא רחל באחתה ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים... ויחר-אף יעקב ברחלי" (לי א'ב')

כיוון שראתה רחל כי בגלל היות לאה שנואה זכתה לבנים, קינאה בה על שום שהיא שנואה והחלה לדבר דברים העשויים להרגיז את יעקב, על מנת שתהפוך גם היא שנואה ותזכה לבנים. ואמנם היא השיגה את מטרתה: ויוחר אף יעקב ברחל" ואח"כ "ותהר רחל". (קול שמחה)

ווישמע... וירא יעקב את פני-לבן" (ליא א'ב')

כל זמן שרק ההמון - בחינת בני לבן - מדבר על ישראל, אפשר עוד להשלות את עצמנו שנוכל לחיות בצוותא אחת עם הגויים. אבל כאשר ראה יעקב את פני לבן - פני העומדים בראש והם אינם כתמול שלשום, כבר הוברר לו שצריך לברוח ולבקש מקום מקלט. והמקלט הבטוח ביותר הוא: "ויאמר ה' אל יעקב שוב לארץ אבותיך".

(חפץ חיים - פניני תורה)

פינת הניבים והפתגמים

למד סגוריה/זכות על פלוני = טען פי פלוני זכאי.

דוגמה: כיון שהאשמו בטעות את יובל בדיוי אבנים,

אביו ואמו למדו עליו סגוריה.

מקור: איני [משה] זז מכאן עד שאבקש עליהם רחמים [מהקדוש-ברוך-הוא]. מיד התחיל ללמד עליהם סגוריה [שמות רבה מב]. (ניבונכו)

הסירו מכסול מדר עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדיינים "לדעת" ו-"חיידוש" : http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

י"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

1

פירוש ומידוש נפלא

"החובה לכבד ולא לפגוע" ו"יאָהב גַם אֶת רוּחַ מַלְאָה..." מעניין לראות שאחרי שרחל מוסרת את הסימנים לאחותה, יעקב פונה בבוקר לבן וללאה בתלונות קשות - "למה זה רימיתני?" לעומת זאת היחידה שיעקב אבינו, לא בא אליה בטענות, זו רחל. מדוע? והרי דווקא היא ביצעה את הכנסת... הרי היו לה סימנים והיא מסרה לאחותה!... גם אם נאמר שרחל אמנו התכוונה למנוע את הביזיונות מלאה... יפה מאוד... אבל למה על חשבון יעקב, שנתן לך את הסימנים?! מסביר ר' שלום שברון: כשרחל הלכה ועשתה את המעשה הזה, למסור את הסימנים, היא ידעה שהיא פוגעת ביעקב, אבל היא ידעה שיעקב חייב באותה המצווה - לא לפגוע בלאה... בדיוק כמוה! ולכן לא היה כאן מקום לשאול, אם הוא מסכים או לא? ולכן היא היחידה שהוא לא כועס עליה! רחל ויתרה על הבעל שלה... (הרי לא ידעה שהיא תחתן עם יעקב). וכן ויתרה על הבכורה, ועל מלכות כהונה ולוויה, כי היא ידעה שכבוד האדם באשר הוא חשוב הוא מאוד גם במחירי כזה...

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

אימון ושיתוף פעולה

כדאי לומר בכל הזדמנות: 'אנחנו'. לפעול מתוך התחשבות ברצונו ובדעתו של הילד ולהתייחס אליו בכבוד. הנהגה זו תביא לחיזוק הקשר בין ההורים לילדיהם. הורים המתנהגים כלפי ילדם בזלזול ואומרים: 'הוא לא יוצלח', 'מה אתה מבין כבר', 'מה זה משנה מה הוא אומר', אלו הם הורים העוצרים את התקדמותו של ילדם במקום לקדמו. ילדים כאלה עלולים לפתח במשך הזמן רגשות טינה וריחוק מהורים. את תחושת האימון והכבוד, או את אי תחושת האימון והכבוד, אנו מעבירים לילדינו ביום על ידי תגובותינו לדעותיהם ולהבנותיהם השכליות והרגשיות. כיוון שהילד יכול לפרש כל תגובה או אי תגובה, לא ניתן לפטור את עצמנו מהקרנת הכבוד והאימון. קשרים רבים בין הורים לילדיהם נקלעים לקשיים ולמשברים, כיוון שצד אחד אינו יודע לכבד ולתת לגיימצייה לזכותו של הצד השני להרגיש ולחשוב באופן שונה ממנו. הורה שאינו מודע ואינו מכיר בזכות זו, מעיד על עצמו שאינו מוכן לקבל את המהות האנושית של בני האדם שמטבעם נוצרו כבריות בעלי תכונות, נטיות, דעות ותחושות שונות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כרכה והצלה

לידינו מזכה הרבים יוסף ומירה שאליך שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וזיווג הגון לילדיהם

כרכה והצלה

ל טובה וימים ללא יר על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם

כרכה ואיחולים

ל משה ואודליה אהרון להולדת הבן נ"י. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב. וברכה והצלחה לאמרי דבורה אהרון ולארלט אברגיל

כל הישועות והברכות

לאהרון וצביה ג'רפי שתזמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וזיווג הגון לאביגיל בת צביה ולעיני סעדה ג'רפי בת יחיאל ז"ל

כרכה ואיחולים

ל טובים ומרים ריני אהרון להולדת הבן נ"י. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב. וברכה והצלחה לאמרי דבורה אהרון שירוו נחת מיוצאי חלציהם

כרכה והצלה

לאהרון וסימנה נהרי שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם וזיווג הגון לנעמה חנה בת סימנה

כרכה ואיחולים

ליעקב ואיריה ישראלי להולדת התאומים נ"י. יה"ר שיעלו במעלות התורה והיראה ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם, שיתברכו בכל מילי דמיטב. וברכה והצלחה לרב ניסן יפה ישראלי ולדוד וזהבה ישראלי

כרכה והצלה

לציון ושמוחה אהרני שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם וזיווג הגון במהרה לבנותיהם

מזל טוב ואיחולים לבניי

יוסף דוד (קוק) וג'רית מזוז ראובן ואיילנה כהן הי"ו לנישואי איליב עם אמונה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

כרכה והצלה

ל כ"ב מוסאי בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גדיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות עם בעלה אברהם

כרכה והצלה

ליהודה ואיריס נסימי שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם ולשנים טובות ונעימות

כרכה והצלה

ל משה יפה משה שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם ולשנים רבות וטובות

לע"י הצנועה והענוה

בת יחיאל ז"ל חי' כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

אברהם מוסאי בן איבז ז"ל יגי' כסלו פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל באבאי באבאי בן מרדכי הי"ו יהונתן אייאלי בן שרה הי"ו יאה אלעזר בן חנה מנב"ת נאית יעקובי בן גולשן מנב"ת	אברהם יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו יצחק נאמן בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזה בת מרים מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונית בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת רזיה סינדני בת חנה מנב"ת	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתהיה משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל שמואל אברהם בן גולשן ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נפתלי דהן בן רבקה ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתנן בן מרים ז"ל חיים אטון בן לויזה ז"ל	משה מוסאי בן אסתה ז"ל סיגלית סמדר כלימי בת דינה ז"ל רחל חמנון בת מסעודה (מזל) ז"ל רבקה ישראל בת ברוך ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתה אמיית בת נרגיס ז"ל רינה עדיקת בת חסיתה ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
--	---	---	--	-----------------------------------	--------------------------------

המסתפק אם בירך ברכת המזון

המסתפק אם בירך אינו חוזר לברך על מה שאוכל מן הספק, מפני שבכך הוא נכנס לספק נשיאת שם שמים לשוא בברכה, שהרי יתכן שבירך כבר על מה שאוכל והוא אינו חייב לברך כלל. ומכל מקום למדנו שאותו אדם רשאי להמשיך לאכול ממה שלפניו, לפי הכלל "ספק דרבנן להקל", ומכיון שעיקר דין ברכות הוא מדרבנן ואינו מן התורה ממש, לכן בכל מקום ספק אנו נוקטים שאינו חוזר לברך.

כל זה הוא דוקא בברכות שחיובן הוא מדרבנן, אבל ברכת המזון שחיובה מן התורה, (שכל שאכל ושבע ממה שאכל, חייב לברך מן התורה, כדבר שנאמר "ואכלת ושבעת וברכת"), אז הדין הוא שאף מחמת הספק חייב לחזור ולברך שוב ברכת המזון, כי ספק דאורייתא לחומרא, כלומר, ספק דבר תורה, להחמיר.

האם כל ברכת המזון היא "מן התורה"?

והנה בעיקר מה שכתבנו שברכת המזון חיובה הוא מן התורה, באמת שאין הדבר כן אלא לגבי שלושת הברכות הראשונות של ברכת המזון, "הזן את הכלי", "על הארץ ועל המזון" וברכת "בונה ירושלים". אבל הברכה הרביעית הנקראת "הטוב והמטיב" (לעד האל אבינו מלכנו" וכו') אינה מן התורה, אלא חכמים תקנוה בברכת המזון. ולפי זה נראה שפוט שאין לחזור ולברך ברכה זו מחמת הספק, לפי הכלל "ספק ברכות להקל".

סברת ה"מגן אברהם"

אולם המגן אברהם (בסימן קפד) כתב שבכל מקום שחוזרים על ברכת המזון מחמת הספק, יש לחזור גם על ברכת הטוב והמטיב, מפני שאם נאמר שאין לחזור על ברכה זו, יבואו לזלזל בה, כאילו חשיבותה נחותה משאר ברכת המזון. והביא שכן כתבו גדולי האחרונים הספרדים.

סברת ה"לחם משנה"

ובספר אליה רבה כתב, שמצא בלחם משנה, שאין לחזור על ברכת הטוב והמטיב, מפני שאינה של תורה. וכן כתב בספר עולת תמיד, שמסתמות לשון מרן השלחן ערוך שחוזר על ברכת המזון "מפני שהיא של תורה" משמע, שדוקא החלק בברכת המזון שהוא של תורה, חוזר עליו מן הספק, אבל הברכה הרביעית שאינה מן התורה, אינו חוזר מן הספק.

הדין למעשה

ומרן רבינו הגדול רבי עובדיה יוסף זצ"ל, האריך בנדון זה בדברי הפוסקים, והביא ראיות לכאן ולכאן, והעלה למעשה שמחמת הספק אין לחזור ולברך את ברכת הטוב והמטיב, ורק את שלשת הברכות הראשונות של ברכת המזון יש לברך גם במקום ספק.

ולסיכום: מי שאכל פת והוא שבע מאכילתו, ועתה הוא מסופק אם בירך ברכת המזון, חוזר מן הספק ומברך ברכת המזון, אבל לא יחזור לברך אלא את שלשת הברכות הראשונות של ברכת המזון, אבל הברכה הרביעית של ברכת המזון, שהיא ברכת לעד האל אבינו מלכנו וכו', אינו חוזר לברך מן הספק.

אשה המסתפקת אם בירכה ברכת המזון

למחמת דין ספק ברכות, כתב מרן רבינו הגדול רבי עובדיה יוסף זצ"ל תשובה נפלאה בנדון זה (בשו"ת יחיה דעת חלק ו), והעלה למסקנה שהואיל וספק הוא אם חיוב נשים בברכת המזון הוא מן התורה אם לאו, לכן אשה המסופקת אם בירכה ברכת המזון, אינה חוזרת לברך מספק. ומכל מקום הואיל והדבר נתון בספק, לכן אם יש באפשרותה לשמוע ברכת המזון מאיש או אשה אחרת שעדיין לא בירכו ברכת המזון, נכון שתשמע את הברכה מפיו של זה המברך, ותכוין לצאת ידי חובה בברכתו, וגם הוא יכוין להוציאה ידי חובה בברכתו. ובה היא יוצאת מכל ספק, ותבא עליה ברכת טוב.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרות ויצא: הושע פרק יא' "ועמי תלואים"

קיימים מנהגים אחדים באשר להפטרות "ויצא".

הרמב"ם ביד החזקה בסוף ספר אהבה, בסדר תפילות כל השנה, כותב: "פרשת ויצא יעקב - ועמי תלואים למשובתי". דבריו מכוונים לפרק י"א בספר הושע החל בפסוק ז' עד הפסוק האחרון בפרק י"ב. רוב האשכנזים נוהגים לקרוא: "ויברח יעקב שדה ארס", כלומר מתחילים בשני הפסוקים האחרונים של ההפטרות שהזכיר הרמב"ם, ומסיימים את ספר הושע.

בפרשתנו: יעקב בורח מעשו לחרן ובדרך הוא מגיע להר המוריה ולן במקום וחולס חלוס. ה' מבטיח ליעקב שישמור עליו הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גשמית. והבטחה הזאת היא לא רק ליעקב לבד אלא גם לדורות הבאים אחריו ז"א לכל עם ישראל לכל הדורות, כשילכו לגלות ה' ילך איתם לגלות. כמו שנאמר "והנה אנוכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך, והשיבותיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דיברתי לך".

בהפטרות: הנביא הושע מתנבא על מלכות ישראל שבגלל חטאיהם ילכו לגולה וה' ישמרם מידי מלכי אשור ובבל. תוכן נבואותיו הם על עם ישראל שמכיעסים את ה' בעובדים עבודה זרה ועושקים איש את רעהו ואינם שבים בתשובה.

עם זאת מבטיח הנביא בנבואתו שה' לא יוציא את חמתו לפועל ויכלם כחיה רעה הטורפת, אלא שהקב"ה יצא איתם לגלות. וה' ייתן בלב מלכי אשור ובבל להטיב לעם ישראל כמו שהבטיח ה' ליעקב בחלוס הלילה בהר המוריה. הנביא הושע מתנבא איך ה' יגאל את ישראל וכך לשונו "אחרי ה' ילכו כאריה ישאג" כמו שכשהאריה שואג מתקבצים אליו כל החיות כי הוא מלך החיות, כך עם ישראל יתקבץ לה' לקול שאגת האל יתברך ע"י שה' יתגלה ע"י הניסים הגלויים, האותות והמופתים שיעשה לעם, וכן ע"י הנביאים שיאמרו את דבר ה' לעם (רד"ק).

הנושא המרכזי בהפטרות מזכיר הנביא את ההתמודדות שבין יעקב לעשו: "בבטן עקב את אחיו, ובאונו שרה את אלוהים. וישר אל-מלאך ויוכל לו, בכה ויתחנן לו, בית אל ימצאנו, ושם ידבר עמנו". חלקו הראשון של הפסוק מזכיר את פרשת השבוע שעבר: "ויתרוצצו הבנים בקרבה. ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחות בעקב עשוי". וכך אמר גם עשו: "ויעקבני זה פעמים". ואילו חלקו השני מזכיר את פרשת השבוע הבא, פרשת וישלח, שבה מסופר על העימות בין יעקב לעשו כולל מאבק עם מלאך, שהוא לפי המדרש שור של עשו. הושע מזכיר את המאבק עם המלאך בלשון המזכירה את הכתוב בתורה: "כי שרית עם אלוהים ועם אנשים ותוכל". בהפטרות רואים שההבטחה של ה' ליעקב מתקיים כמו שממצרים גאלנו כך יגאלנו ה' לעתיד לבוא בקרוב אמן. (בציפייה לגאולה ג.י.פ.)

אזוניים נקיות

רחלי קדמון קיבלה על עצמה קבלה שראוי להתכבד בה. קוראים לזה "אזוניים נקיות". בהיותה נערה בת-מצווה, היא שמעה דרשה שפרטה על מיתרי ליבה, ועוררה אותה להתייחס לאזוניים כאל האיבר הראשון במעלה. הדרשן אמר אז, והיא זכרה את מילותיו היטב: "האזוניים הן מקור האיוון של הגוף, כן, האיוון הגשמי מתאזן מן האזוניים, אבל הרבה יותר חשוב ממנו הוא האיוון הרוחני. אם יהודי רוצה להתעלות במעלות היראה, עליו להקפיד על האזנה נקייה, לא ריכולים ובוודאי לא לשון הרע ולא מוסיקה מקולקלת". רחלי חזרה הביתה ובישרה לאחיותיה הקטנות והגדולות על מבצע "אזוניים נקיות". הן צחקו מאוד, אבל רק עולה ומנצנץ דיבור אסור מלשון זו או אחרת, הוא תוחבת שתי אצבעות ובפסיעות עדינות עוזבת את החדר. השנים חולפות ורחלי בעדינות נפשה צועדת לקראת הפרק הנכסף בחייה של כל בת ישראל - "האשה מתקדשת".

הרב יקותיאל גולדסקינד היה צריך לנסוע מירושלים לטבריה, לניחום אבלים. הוא עטה על אזונו את האזוניות של הגנן והאזין בקשב רב לשיעור הדף היומי. הוא אחז במסכת "קידושיין" וכנס למונית שרות צפונה. התיישב הרב סמוך לנהג וניתק עצמו לחלוטין מן הנעשה סביב. עיניו עקבו אחרי המילים בגמרא ואזונו ליקטו את ההסברים הקולחים.

המונית שעטה לעבר שער-הגיא, משם לכביש גהה, נוסעים עלו וירדו, אבל הרב יקותיאל לא שת ליבו לנעשה. בצומת בית-ליד עלתה בחורה חרדית צנועה למונית, שילמה מחיר נסיעה לטבריה, הצטנפה בחלק האחורי הימני ופתחה ספר. גם היא ניסתה להתנתק מן הנעשה במונית, אך לשווא. שלושה נוסעים נוספים שעלו בתחנה הבאה הכירו את הנהג, ובין הארבעה התפתחה שיחה ערנית ורעשנית על הבל העולם. מספר דקות אחר כך ביקש אחד הנוסעים לפתוח את החדר, ומוסיקה קלוקלת עם מילים איומות בקעו לחלל המונית והצליחו לכבשה. רחלי ניסתה לאטום את אזוניה עם פיתית צמר-גפן אך ללא הועיל. הרעש היה מחרש אזוניים. מצד אחד הרכילות הזולה של הנהג וידידיו, ומאיך הפזמונים הרדודים. בקיצור, מפגע אזוניים מן החמורים שידעה רחלי מעודה. מה עושים? היא לא שיערה בנפשה לאיזו אנדרלמוסיה ווקאלית היא תיכנס. "אני מרגישה כויות באזוניים", הררהה ואזרה אומץ. "אזוני הנהג", פנתה בלשון רכה "אני מאוד מבקשת - אם אפשר בלי רדיו, וזה מפריע לי". פנייתה רק הוסיפה שמן למדורה. הנוסעים חסרי הנימוס המשיכו בשיחתם הקולנית והורו לנהג להגביר את הווליום, להכעיס. "נהג", אמרה רחלי בתקיפות מעודנת, "אם לא ייסגר הרדיו אני מבקשת לרדת כבר בתחנה הבאה. אף אחד לא יכריח אותי לישמוע מה שאסור לי".

הנהג החצוף לא רק שלא התכוון לכבות את המכשיר, אלא הוסיף חטא על פשע ואמר: "אם תרדי כאן לא תקבלי את כספך בחזרה". הנוסעים ציחקו בלעג. הרב יקותיאל נע באי שקט. הוא הבחין במתרחש מסביב וברב-שיח שמתנהל בין נוסעי המונית, הסיר את האזוניות והקשיב. "לא ביקשתי את כספי בחזרה", השיבה רחלי, "עצור לי כאן ואסע לדרכי עם מונית אחרת. אתה לא יכול להכריח אותי להקשיב לרדיו". בשלת הענק היה רשום "יואדי ערה", אזור עם התיישבות ישמעאלית צפופה. הרב יקותיאל ביקש מהנהג להיעתר לבקשת הנוסעת ולסגור את הרדיו, אך נענה בשלילה.

"סלח לי כבוד הרב, יש נוסעים שדווקא נהנים מהרדיו. אם היא רוצה לרדת שתרדי". "אסור לך לרדת כאן" אמר לה הרב יקותיאל, "בוואדי-ערה היו אירועים אלימים, זה אזור עייין. בצומת מגידו תוכלי לרדת. צר לי שאלה הם פני הדברים... אבל ההנהגה שלך ראויה להערכה רבה!"

בצומת מגידו ירדה רחלי והמתניתה. "די ישמור אותך", הררה הרב בקרבו "ממש עושה קידוש השם". 50 דקות אח"כ היה כבר הרב יקותיאל בדרכו לאוהל האבלים בשכונת המזרח בטבריה. הוא חצה את הכביש והנה להפתעתו, על מעבר החצייה... רחלי ולצידה אישה קשישה הצועדת באיטיות. השתיים צועדות שלובות ידיים. הרב יקותיאל נעצר. "כבוד הרב, ברוך השם, שלוש דקות אחרי שירדתי עצרה לידי מונית שרות עם נהג אדיב. כל דבר שמתחיל בקידוש ד' כנראה גם מסתיים בקידוש ד'". הרב יקותיאל רשם את מספר הפלאפון שלו על דף תשלש מפנקסו, ופנה בזריזות לתפילת מנחה באוהל האבלים. שלוש שעות אח"כ טלפון: "כבוד הרב

שמי רחל קדמון ואני גרה במרכז הארץ. נסעתי היום לטבריה כדי לבשר לדודתי שם על חתונתי בקרוב, עם בן ישיבה בעל מידות. "מאז עמדתי על דעתי בגיל בת-מצווה, אני מקפידה על "אזוניים נקיות", מתרחקת מרכילות ודברי הבל, וכל שכן ממוסיקה לא ראויה. מה שראית היום במונית שרות היה ניסיון לא קל עבורי, אבל בסיעתא דשמיא ירדתי על מנת לעלות". "מה פירושו?"

שאל הרב יקותיאל "עליתי למונית הבאה והתיישבתי ליד הגברת הקשישה הזו. מהר מאד התפתחה בינינו שיחה ידידותית טובה. הגב' טובה ארליך שתחיה בת כ-80, חנינית, שופעת טוב-לב, ובעיקר בחוכמת-חיים.

"לפני שהגענו לטבריה היא פנתה אלי בבקשה: "רחלי, אני בטוחה שאת ממחרת. אך האם תוכלי לעשות עמדי חסד קטן? אנא קחי אותי לציון רבי מאיר בעל הנס, היום י"ד באייר, פסח שני, יום ההילולה, אני חייבת לתנא הקדוש הזה חוב של כבוד מאז ימי לילדותי".

"הייתי סקרנית ושאלתיה מה החוב: והיא השיבה: "אבי משה עליו השלום היה גר בירושלים בעניות נוראה. אבא ממש מסר נפשו על פת לחם..." אחד מצדיקי ירושלים הציע לו לנסוע לציון רבי מאיר בטבריה ולהתפלל לפני הקב"ה, שבוכות התנא הקדוש ייפתחו לו שערי פרנסה.

אבא נסע שבוע ימים בדרכים ובסכנות. בכה על הציון, חזר לירושלים והתהפך עליו לגלג המזל. הוא למד צרפות ותוך שנים הפך לאחד מעשירי ירושלים. הוא הותיר לנו ירושה גדולה של מלמד ונכסים. לאבא היתה הכרת הטוב גדולה לרבי מאיר, ומדי שנה בהילולה פקדנו את הציון והתפללנו. "על ערש דווי, אמר לנו אבא: "אני מבקש לדי, כל עוד אתם חיים עלי אדמות, תפקדו את הציון ביידי אייר ותודו לקב"ה על רוב חסדו שהרעף עלינו בזכותו של התנא הקדוש רבי מאיר".

"זה לא הכל, הגב' טובה ארליך סייעה את צוואת אביה באלו המילים: "ואני מבקש מכם", אמר אבא, "שתחפשו כל שנה כלה ענייה ותדאגו לצרכיה מן המסד ועד הטפחות, כולל שכר דירה לשנה שלמה". "נו, רחלי, מתי את מתחתנת?" שאלה אותי טובה. בביישנות סיפרתי לה ששלשום התארסתי, ואתמול הסתובבתי שעה ארוכה כדי למצוא כמה שמלות מתאימות, ואולי גם שמלת כלה.

טובה חיבקה אותי חזק חזק עם דמעות בעיניים ואמרה: "רחלי אני מאושרת שבילך, את לא צריכה גמחיים, אנחנו הארליכים ניתן לך הכל, ממש הכל. את הגעת אלי מתנה מרבי מאיר, גם תלווי אותי וגם תהיי הכלה שנוכה בהכנסתה לחופה. (הרב קובי לוי)